Dosarul nr. 5r - 4238/2025
4-25096790-12-5r-08072025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

22 ianuarie 2026 *****

Judecătoria Chişinău (sediul Ciocana),
În componenţa:
Preşedintelui şedinţei, judecătorul Dumitru Bosîi
Grefier Virginia Guțan, Dumitrița Obreja
Cu participarea: petiționarei *****,
Avocatului***** care acționează în interesele petiționarei *****,
În lipsa:
agentului constatator ***** și părții vătămate *****, procedura de citare legală fiind respectată,

examinând în ședință publică de judecată contestația depusă de către *****, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI07101799 și deciziei din 25.06.2025, încheiat de către Inspectoratul de Poliție Rîșcani, în privința cet.***** în baza art. 354 alin. (1) din Codul contravențional, instanța, –

C O N S T A T Ă:

În fapt

La data de 25 iunie 2025, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Rîșcani, ***** a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI07101799, prin care ***** a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art. 354 alin. (1) din Codul contravențional și sancționat cu amendă în mărime de 6 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 300 lei, fiind reținut în sarcina acesteia că, la 25 aprilie 2025, ora 10 și 40 min., în *****, *****, aflîndu-se în loc public a manifestat comportament huliganic fața de persoana fizică, cauzând paguba comisă cu mijlocul de transport de tip marca/model n/î ignorând prevederile Codului contravențional, prin ce a comis contravenția prevăzută de art. 354 alin. (1) din Codul contravențional.

La rândul său, petiționara *****, la 1 iulie 2025, a depus o contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI07101799 din 25 iunie 2025, solicitând anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și, respectiv, a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale, cu încetarea procesului contravențional pe motivul că nu există faptul contravenției.

Argumentele contestației

În motivarea contestației, a indicat că, din materialele cauzei contravenționale rezultă că, procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI07101799 și decizia de aplicare a sancțiunii contravenționale din data de 25 iunie 2025, petiționara ***** nu este de acord, le consideră ilegale și neîntemeiate, deoarece, cele invocate și incriminate acesteia din urmă nu corespund circumstanțelor de fapt.

În ședință

Agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Rîșcani, *****, în ședința de judecată nu s-a prezentat, fiind respectată procedura de citare legală, motiv din care, ținând cont de prevederile art. 455 alin. (2) Cod contravențional, s-a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia, cu remiterea ulterioară a copiei hotărârii.

Partea vătămată *****, în ședința de judecată nu s-a prezentat, fiind respectată procedura de citare legală, motiv din care, ținând cont de prevederile art. 455 alin. (3) Cod contravențional, s-a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia, cu remiterea ulterioară a copiei hotărârii.

Petiționara *****, în cadrul ședinței de judecată a susținut contestația și a solicitat admiterea din motivele invocate.

Avocatului***** care acționează în interesele petiționarei *****, în cadrul ședinței de judecată a susținut contestația și a solicitat admiterea din motivele invocate. A solicitat a fi declarat nul procesul - verbal cu privire la contravenție și încetarea procesului contravențional pe motivul că nu există faptul contravenției or, potrivit celor descrise de agentul constatator la rubrica nr.5 din proces -verbal cu privire la contravenție presupusa fapta a avut loc pe adresa *****, ***** sector Centru dar nu sector Rîșcani.

A menționat avocatul precum că din înregistrările video se constată lipsa faptei contravenționale.

Comportamentul huliganic nu este descris cu lux de amănunte pentru evidența presupusa faptă expusă în conținutul procesului- verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI07101799 din 25 iunie 2025.

Aprecierea instanței

Audiind opiniile participanților la proces, examinând materialele cauzei în raport cu cadrul legal relevant speței, instanța apreciază necesar să admită contestația petiționarei, reieșind din următoarele considerente:

Preliminar instanța de judecată verifică chestiunea admisibilității contestației spre examinare.

Astfel, potrivit art. 448 alin. (1) Cod Contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447[1]alin.(8).

De la bun început instanța reține că, de caz, contestația deferită spre soluționare se înscrie în categoria de cauze contravenționale atribuite spre examinare în competența instanței de judecată, în acord cu dispozițiile art. 395 alin. (1) pct. 2) Cod contravențional.

Concomitent, se atestă că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit la data de 25 iunie 2025, cu prezența cet.*****, aspect dedus din mențiunile consemnate în procesul-verbal, și anume semnătura făptuitoarei.

La rândul său, contestația a fost înregistrată la data de 01.07.2025. În circumstanțele relatate, termenul de depunere al contestației se va considera ca fiind respectat de către petiționară.

În aceeași ordine de analiză, instanța reține că potrivit art. 448 alin. (8) Cod contravențional, pentru contestația depusă împotriva deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale se percepe o taxă de timbru în mărimea prevăzută de Legea taxei de stat nr. 213/2023.

La materialele cauzei, se regăsește ordinul de plată a numerarului nr.00275444213774 din 27.062025, prin care se confirmă că ***** a achitat taxa de timbru în sumă de 200.00 lei.

Așadar, și la acest capitol instanța apreciază contestația ca fiind admisibilă spre examinare.

Cu referire la fondul cauzei:

Potrivit art. 1 al. (3) al Constituţiei Republicii Moldova, Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile şi libertăţile lui, libera dezvoltare a personalităţii umane, dreptatea şi pluralismul politic reprezintă valori supreme şi sunt garantate.

Conform art. 1 al Convenţiei Europene pentru Drepturile Omului, se obligă Statele Membre să recunoască oricărei persoane aflate sub jurisdicţia lor drepturile şi libertăţile definite în titlul I al Convenţiei. Această obligaţie trebuie respectată de către toate instituţiile statale, de către puterea executivă a statului, însă şi de puterile legislativă şi judecătorească, precum şi de către toate persoanele care acţionează în numele acestor puteri.

Potrivit constatărilor CtEDO în cauza Ozturk vs. Germania (hotărârea din 21.02.1984): „În dreptul intern al multor state părți la Convenție operează distincția între infracțiune, delicte și contravenții. Pe de altă parte, ar fi contrar obiectului și scopului art. 6, care garantează oricărei persoane dreptul la un proces

echitabil, dacă statelor le-ar fi permis să excludă din câmpul de aplicare al art. 6 o întreagă categorie de fapte pe motivul că acestea sunt contravenții”.

Deopotrivă, CtEDO a concluzionat că, „distincția între contravenții și infracțiuni, existentă în legislația internă, nu poate avea ca efect scoaterea unei categorii de fapte din sfera de incidență a art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale” (CEDO). Iar, în speța Ziliberberg vs. Moldova, de CtEDO este menționat că, la examinarea cauzelor contravenționale urmează să fie respectate toate exigențele ce derivă din prevederile art. 6 CEDO.

Potrivit materialelor cauzei, la data de 25 iunie 2025, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Rîșcani, ***** a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI07101799, prin care ***** a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art. 354 alin. (1) din Codul contravențional și sancționat cu amendă în mărime de 6 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 300 lei, fiind reținut în sarcina acesteia că, la 25 aprilie 2025, ora 10 și 40 min., în *****, *****, aflîndu-se în loc public a manifestat comportament huliganic fața de persoana fizică, cauzând paguba comisă cu mijlocul de transport de tip marca/model n/î ignorând prevederile Codului contravențional, prin ce a comis contravenția prevăzută de art. 354 alin. (1) din Codul contravențional.

În context, potrivit art. 7 din Codul Contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul Contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art. 10 din Codul Contravențional, constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracțiunea, săvîrșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională. Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenționale și se manifestă sub două forme prin intenție sau din imprudență.

În conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

În sensul art. 462 alin. (5) din Codul contravențional, atunci când examinează cauza contravențională, instanța de judecată trebuie să pronunțe una din aceste două soluții: a) încetarea procesului contravențional; sau b) declararea vinovăției persoanei care a comis contravenția imputată și, după caz, stabilirea sancțiunii contravenționale, aplicarea măsurii de siguranță sau înlăturarea executării sancțiunii.

În vederea determinării existenței sau inexistenței faptei contravenționale, prioritar instanța de judecată va analiza cuprinsul procesului-verbal cu privire la contravenție prin raportarea acestuia la celelalte materiale existente la dosar.

Așadar, potrivit art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

La rândul său și art. 440 alin. (1) din Codul Contravențional prescrie că, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

În accepțiunea art.425 alin.(1) și (2) din Codul contravențional, (1) Probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. (2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Probele pot fi dobândite, prelucrate, păstrate și prezentate ca documentație pe suport de hârtie sau în formă electronică ori cu convertirea documentației respective într-un format electronic ușor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple.

În subsidiar, prevederile art. 425 alin. (3) din Codul Contravențional consacră că, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege.

Totodată, legiuitorul a instituit obligația încheierii procesului-verbal cu privire la contravenție fiind obligatorie întrunirea cumulativă a 2 condiții: a constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

*Pe caz, în susținerea de facto a învinuirii aduse cet. ***** în baza normei incriminatorii citate anterior, agentul constatator a administrat cu titlu de mijloace materiale de probă următoarele înscrisuri: procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI07 101799 din 25.06.2025 în original, raport din 25.04.2025, proces-verbal de consemnare a plângerii din 29.04.2025, proces-verbal de audiere a victimei din 21.05.2025, proces-verbal privind actele de constatare din 29.04.2025, declarația cet. *****, chestionar de constatare și evaluare a riscurilor în cazurile de violență în familie din 29.04.2025,ordonanța de ridicare din 03.06.2025, proces-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor din 03.06.2025, încheiere Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 29.04.2025, încheiere Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 30.04.2025, ordonanța de protecție din 30.04.2025.*

Petiționara nu a fost de acord cu învinuirea adusă ei prin actul administrativ prenotat și decizia de sancționare, astfel că a exercitat dreptul la contestație în ordinea stabilită de art.448 alin.(1) Cod contravențional.

Ab initio, în vederea respectării garanțiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art.6 § 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, instanţa de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie.

Din accepțiunea prevederilor art.6 alin.(2) şi (3) CEDO, orice persoană acuzată de o infracţiune este prezumată nevinovată până ce vinovăţia sa va fi legal stabilită. În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: „în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (Boldea v. România, 15 februarie 2007, §30).

Acestea fiind clarificate, instanța accentuează că orice acuzat are, în special, dreptul: să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înţelege şi în mod amănunţit, asupra naturii şi cauzei acuzaţiei aduse împotriva sa; să dispună de timpul şi de înlesnirile necesare pregătirii apărării sale; să se apere el însuşi sau să fie asistat de un apărător ales de el şi, dacă nu dispune de mijloacele necesare pentru a plăti un apărător, să poată fi asistat în mod gratuit de un avocat din oficiu, atunci când interesele justiţiei o cer; să întrebe sau să solicite audierea martorilor acuzării şi să obţină citarea şi audierea martorilor

apărării în aceleaşi condiţii ca şi martorii acuzării; să fie asistat în mod gratuit de un interpret, dacă nu înţelege sau nu vorbeşte limba folosită la audiere.

Așadar, cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI07101799 din 25 iunie 2025, instanța stabilește că în coraport cu prevederile art. 443 și art.445 din Codul contravențional, careva temeiuri pentru a declara nulitatea absolută a procesului-verbal cu privire la contravenție, nu au fost stabilite.

În subsidiar, instanța va verifica temeinicia acuzațiilor reținute de agentul constatator în sarcina petiționarei prin decizia de sancționare și procesul-verbal cu privire la contravenție, contestate în speță.

În acest sens instanța învederează că, art. 354 alin.(1) Cod contravențional incriminează: Huliganismul nu prea grav, adică acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, alte acţiuni similare ce tulbură ordinea publică şi liniştea persoanei fizice, care se sancţionează cu amendă de la 6 la 30 de unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 20 la 60 de ore

Analiza probatoriului administrat la caz în coroborare cu învinuirea formulată cet.*****, determină instanța să conchidă asupra necesității încetării procesului contravențional pe motivul lipsei faptului contravenției.

Or, condiția complementară obligatorie pentru încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție, în speță nu a fost justificată de către agentul statului, astfel lipsind careva probe ce ar confirma învinuirea incriminată cet. *****.

În dezvoltarea raționamentului anterior invocat, instanța pornește de la faptul că, potrivit jurisprudenței CtEDO, în materie penală, o informare precisă şi completă cu privire la acuzaţiile aduse unui inculpat şi, prin urmare, cu privire la încadrarea juridică pe care instanţa ar putea să o reţină împotriva acestuia, este o condiţie esenţială a echităţii procedurii [Pélissier şi Sassi împotriva Franţei (MC), pct. 52; Sejdovic împotriva Italiei (MC), pct. 90].

Cu transpunere la caz, deși aparent rubrica nr.6 din procesul-verbal expune fabula potrivit căreia: *la 25 aprilie 2025, ora 10 și 40 min., în *****, *****, aflîndu-se în loc public a manifestat comportament huliganic fața de persoana fizică, cauzând paguba comisă cu mijlocul de transport de tip marca/model n/î ignorând prevederile Codului contravențional, prin ce a comis contravenția prevăzută de art. 354 alin. (1) din Codul contravențional.*

Or, descrierea faptei contravenționale incriminate trebuia să se identifice cu claritate și precizie acțiunile/inacțiunile, împrejurările în care acestea au avut loc, care au generat răspunderea contravențională a cet. ***** potrivit normei de incriminare de la art.354 alin.(1) Cod contravențional.

În subsidiar, instanța subliniază în special că agentul constatator nu a determinat caracterul veridic al contravenției, odată ce nu a indicat fapta imputată cet. *****.

Instanța de judecată mai notează și faptul că, în Hotărârea nr.21 din 22 iulie 2016 Curtea Constituțională a Republicii Moldova a subliniat că „în materie penală, principiile „nullum crimen sine lege” şi „nulla poena sine lege” impun ca doar legiuitorul să reglementeze conduita incriminată, astfel încât fapta, ca semn al laturii obiective, să fie cert definită, dar nu identificată prin interpretarea extensivă de către cei care aplică legea penală. O astfel de modalitate de aplicare poate genera interpretări abuzive. [...] Curtea reține că persoana trebuie să poată determina fără echivoc comportamentul care poate avea un caracter penal”.

Corespunzător, instanța de judecată nu este în postura de a deduce elemente ale învinuirii care nu au fost nici formulate, nici probate de către organul de drept competent în acest sens.

Pe fundalul omisiunilor stabilite, instanța relevă că potrivit practicii CtEDO, carențele autorităților nu pot fi imputabile reclamanților și nu trebuie să-i pună într-o situație defavorabilă (a se vedea HCC nr.12 din 14.05.2015). Tot în opinia CtEDO, omisiunile sau erorile autorităților trebuie să servească în beneficiul acuzatului. Cu alte cuvinte, riscul oricărei erori comise de organul de urmărire penală, sau chiar de o instanță, urmează să fie suportat de către stat, iar corectarea acesteia nu trebuie să fie pusă în sarcina persoanei (HCC nr.12 din 14.05.2015, parag.76), cu excepțiile prevăzute de lege.

Subsumând elementele de analiză relatate supra, instanța reiterează că procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției este un act administrativ cu caracter individual și se va bucura de prezumția de veridicitate aplicabilă actelor administrative, în măsura în care a fost întocmit legal.

Este indubitabilă forța juridică specifică actului administrativ, grefată pe prezumția emiterii acestuia în acord cu toate condițiile legale, prezumție care îmbracă trei „dimensiuni” – de legalitate, de veridicitate, respectiv de autenticitate.

Prezumția de veridicitate (temeinicie) reprezintă o presupunere relativă a conformității aspectelor menționate în cadrul actului administrativ cu implicațiile realității factuale la care actul se referă.

În doctrină și practică a fost statuat constant că prezumția antereferită își găsește deplină aplicabilitate inclusiv pe tărâmul ilicitului contravențional, fiind o trăsătură esențială a proceselor verbale de constatare a contravenției, privite ca acte administrative ut singuli.

Cu toate acestea, prezumției de veridicitate îi este susceptibilă a se opune prezumția de nevinovăție a contravenientului.

Instanța mai observă că, fapta contravențională prezintă minime „veleități” penale intrinseci, iar procedura în cauză trebuie să respecte aceleași garanții ale dreptului la apărare prezente în dreptul penal, deci inclusiv prezumția de nevinovăție.

Aşadar, procesul-verbal de constatare şi sancţionare a contravenţiei se bucură de prezumţia de legalitate, însă, atunci când este formulată o plângere (contestație) împotriva acestuia, este contestată chiar prezumţia de care se bucură.

Totodată, din accepțiunea literelor a) şi b) ale art. 6 § 3 CEDO, dreptul de a fi informat cu privire la natura şi cauza acuzaţiei trebuie să fie analizat în lumina dreptului acuzatului de a-şi pregăti apărarea [Pélissier şi Sassi împotriva Franţei (MC), pct. 54; Dallos împotriva Ungariei, pct. 47].

Din analiza coroborată a materialelor cauzei, instanța nu identifică niciun element factual cert privind pretinsa acțiune a cet.*****.

În subsidiar instanța notează că, art. 375 Cod contravențional definește pe îndelete principiul prezumției de nevinovăție, potrivit căruia: (1) Persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. (2) Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. (3) Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Pertinentă este și jurisprudența CtEDO. Astfel, în cauza Telfner versus Austria, CtEDO a statuat ca o condamnare în lipsa probelor convingătoare de vinovăție constituie o încălcare a art.6 §2 din CEDO. Iar în cauza Anghel versus România, CtEDO a accentuat că sarcina probei îi revine acuzării și îndoiala profită acuzatul.

În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

Din aceste considerente, instanța de judecată ajunge la concluzia că, acuzația adusă cet.***** de comitere a contravenției prevăzute de art. 354 alin. (1) din Codul contravențional, nu și-a găsit confirmare în ședința de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 461 Cod Contravenţional RM, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art.441 instanţa încetează procesul contravenţional.

Conform art.441 alin. (1) lit.a) Cod Contravenţional RM, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: nu există faptul contravenţiei.

Respectând principiul contradictorialităţii procesului contravenţional şi limitele judecării cauzei, cercetând şi apreciind probele prezentate în şedinţa de judecată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, conform propriei convingeri, formate în urma examinării probelor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanţa de judecată concluzionează că, în şedinţa de judecată nu a fost dovedit că ***** ar fi comis fapta contravenţională specificată la art. 354 alin. (1) din Codul contravenţional, din care considerente, cu referire la dispoziţia art. 461 coroborată cu cea a art. 441 alin.

(1) lit. a) din Codul contravenţional, contestaţia urmează a fi admisă, iar procesul contravenţional respectiv necesită a fi încetat pe motiv că nu există faptul contravenţiei.

Conducându-se de prevederile art. art. 448, 458, 460-462 Cod contravenţional, instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se admite contestația înaintată de petiționara ***** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI07101799 din 25 iunie 2025, încheiat în privința cet. *****, în temeiul art. 354 alin.(1) Cod contravențional, precum și împotriva deciziei de sancționare a contravenientei din aceeași dată.

Se declară nulă decizia agentului constatator *****, seria/nr.MAI07101799 din 25 iunie 2025, de aplicare a sancțiunii contravenționale cet.*****, sub formă de amendă în mărime de 6 (șase) unități convenționale, în baza art. 354 alin.(1) Cod Contravențional RM.

Se încetează procesul contravențional pornit în privința cet.*****, în temeiul art. 354 alin.(1) Cod contravențional, din motiv că nu există faptul contravenţiei.

Hotărîrea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sed. Ciocana.

Preşedintele şedinţei
Judecătorul **Dumitru Bosîi**